

веб-ресурсу слід звернути увагу на можливість користувачів залишати відзиви та коментарі про медичний заклад, задавати питання, спілкуватись між собою або адміністрацією закладу, тобто забезпечити наявність блогів, форумів та інших засобів взаємодії з пацієнтами он-лайн.

Оптимізація сайту під пошукові системи або пошукове просування як один з малозатратних та ефективних способів просування сайту – це цілий комплекс заходів, спрямованих на збільшення рейтингу сайту в пошукових системах (найбільш важливі Google PageRank і ТІЦ Яндекс), що дозволяє значно збільшити кількість відвідувачів сайту. Як вже зазначалося раніше, в пошукове просування сайту входить реєстрація його в веб-каталогах і тематичних рейтингах, обмін посиланнями з іншими сайтами.

Оптимізація сайту під пошукові системи має ряд переваг:

- Близько 75-80% відвідувачів приходять на сайт з пошукових систем.
- Оптимізація під пошукові машини значно випереджає інші методи розкрутки по співвідношенню витрати/результат.
- Реєстрація сайту в тематичних каталогах дозволяє підвищити кількість нових відвідувачів.

Зазвичай зазначені методи використовуються у поєднанні з контекстною рекламою.

Висновки. Інформаційний ресурс як приватної, так і комунальної медичної установи має сприяти залученню клієнтів. Ефективне комплексне просування веб-сайту медичного закладу в Інтернеті дозволить в найкоротші терміни значно збільшити відвідуваність, а також рейтинг як веб-сайту, так і самого закладу. Саме тому необхідно надавати найбільш цікаву та корисну інформацію для пацієнтів, розміщувати дані про медичний заклад на ресурсах, популярних серед користувачів. Запропоновані вище методи та прийоми щодо створення, оптимізації та просування сайтів у мережі Інтернет працюють на підвищення пізнаваності лікувальної установи.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

- 1) Просування сайту // Офіційний сайт веб-студії ProDecide [електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://prodecide.com.ua/uk/advancement.html>.
- 2) Балабанов И. Т. Электронная коммерция : учебное пособие для вузов / И. Т. Балабанов. – СПб. : Знание, 2007. – 191 с.
- 3) Брагин Л. А. Электронная коммерция : учебное пособие / Л. А. Брагин. – М. : Экономист, 2005. – 287 с.
- 4) Зуев М. Б. Интернет-маркетинг : взгляд практиков / М. Б. Зуев, Д. Е. Разваляев. – М. : Вершина, 2008. – 248 с.
- 5) Холмогоров В. А. Интернет-маркетинг. Краткий курс / В. А. Холмогоров. – СПб. : Питер, 2002. – 208 с.
- 6) Успенский И. В. Интернет-маркетинг : учебник [електронний ресурс] / И. В. Успенский. – СПб. : Изд-во СПбГУЕиФ, 2003. – Режим доступу : <http://www.aup.ru/books/m80/>
- 7) Басюк Т. М. Ранжирование веб-сайтов у мережі Інтернет [електронний ресурс] / Т.М. Басюк, А.С. Василюк // Lviv Polytechnic National University Institutional Repository. – Режим доступу : <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/23887/1/2-3-12.pdf>.
- 8) Береза А. М. Електронна комерція : навчальний посібник / А. М. Береза, І. А. Козак, Ф. А. Левченко та ін. – К. : КНЕУ, 2008. – 326 с.
- 9) Грехов А. М. Електронний бізнес : навчальний посібник / А. М. Грехов. – К. : Кондор, 2008. – 297 с.
- 10) Бабенко Н. О. Стратегія просування веб-сайту компанії / Н. О. Бабенко // Бізнес-інформ. – 2012. - №8. – С. 235-237.
- 11) Оптимізація і просування сайтів в мережі Інтернет // Офіційний сайт веб-студії «Kraser Studios» [електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://webkraser.biz/prosuвання-sajtiv-lviv.html>.
- 12) Костюкевич А. Медична інформація у мережі Інтернет // Практика управління медичним закладом. – 2015. – №1. – С. 34-39.
- 13) Приватний медичний заклад: організація та управління // Жіночий лікар. – 2012. – №6. – С. 58-63.

УДК 001.895

ІННОВАЦІЇ ТА МЕТОДИ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ ГАЛУЗІ

Навка П. І., к.е.н., ст. викладач кафедри фізичного виховання та спорту, Донецький національний технічний університет

Навка П.І. Інновації та методи розвитку спортивної галузі

В статті проаналізовано стан інновацій у галузі фізичного виховання і спорту, визначено негативні та позитивні тенденції. Запропоновано систему методів регулювання розвитку спортивної галузі, які комплексно впливатимуть на сферу фізичної культури і спорту з урахуванням мінливості економіки.

Ключові слова: спортивна галузь, фізичне виховання, спорт

Навка П.И. Инновации и методы развития спортивной отрасли

В статье проанализировано состояние инноваций в отрасли физического воспитания и спорта, определены негативные и позитивные тенденции. Предложена система методов регулирования развития спортивной отрасли, которые окажут комплексное влияние на сферу физической культуры и спорта с учетом изменчивости экономики.

Ключевые слова:

Navka P. Innovations and methods of development of sporting industry

In the article, consisting of innovations is analyses of industry of physical education and sport, negative and positive tendencies are certain. The system of methods of adjusting development of sporting industry is offered, which will render complex influence on the sphere of physical culture and sport taking into account changeability of economy.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку процес управління сферою фізичної культури та спорту в основному полягає в управлінні її ефективністю. Одним з напрямком підвищення ефективності даної сфери є використання інновацій. Країна може втілювати інноваційні процеси тільки у випадку достатнього інноваційного потенціалу, який необхідний для реалізації власних можливостей. Сфера фізичної культури та спорту як об'єкт управління є складною багаторівневою, складно структурованою соціально-економічною, технічною та організаційною системою. Тому в умовах ринкових перетворень існує потреба в обґрунтуванні методів розвитку спортивної галузі на основі соціальних інновацій.

Огляд літератури. «Під соціальними інноваціями мається на увазі створення нового соціального продукту або послуги та заходу з його впровадження» [1, с.71]. Ретельне дослідження питання інновацій у соціальній сфері [2, с.87] дозволило зробити висновок, що інноваційний розвиток повинен носити системний характер, він може ініціювати нові соціальні послуги, а може відноситися до формування економічного механізму регулювання, заснованого на взаємодії влади, бізнесу та суспільних організацій, яке є актуальним для усього світового суспільства.

Н. Орлова [3] розкриває основні проблеми у розвитку інноваційної діяльності, наведемо ті, що стосуються сфери фізичної культури і спорту: недостатня забезпеченість фізичних та юридичних осіб Інтернет технологіями; мінімальне фінансування науки; низька кількість інноваційно активних підприємств; мала кількість професійних дослідників на тисячу населення в інноваційній галузі. Погодимось з авторами [4], від правильного вибору, ефективного використання методів державного регулювання значною мірою залежить досягнення організаційно-політичних та економічних цілей.

Мета роботи полягає у аналізі інновацій у спортивній галузі та розробці методів розвитку сфери фізичної культури і спорту.

Основний матеріал. З метою дослідження стану та рівня інноваційності у сфері фізичного виховання та спорту проаналізуємо динаміку показників Державного комітету статистики України [5]. Аналіз даних щодо організацій, які виконують наукові та науково-технічні роботи в галузі суспільних наук довів, що у 2009 році існує три організації, які виконують наукові роботи в галузі фізичного виховання та спорту, це менш ніж 1% у відношенні до загальної кількості організацій, які виконують наукові роботи у галузі суспільних наук. Слід зазначити, що галузь фізичного виховання та спорту в різних аспектах досліджується в соціології, економіці та психології. Позитивною динамікою є те, що кількість цих організацій зростає. Зростає кількість наукових робіт з економіки стосовно дослідження економічних питань фізичної культури, фінансування та питань конкурентоспроможності спортивних послуг. Активно розвивається тематика менеджменту в спорті, ефективного управління спортивною організацією. Вітчизняний досвід є слабким, тому необхідно адаптувати іноземну практику до сучасних проблем розвитку спорту.

Проаналізуємо фінансування наукових робіт в галузі фізичного виховання та спорту та витрати на їх виконання (табл.2, 3)

Таблиця 2

Фінансування наукових та науково-технічних робіт за джерелами фінансування робіт в галузі фізичного виховання та спорту, (тис. грн.)

роки	Всього	У тому числі						
		держбюджету	коштів місцевих бюджетів	позабюджетних фондів	власних коштів	коштів замовників		Інших джерел
						Підприємств організацій України	Іноземних держав	
2005	1624	1594,1	-	-	29,9	-	-	-
2008	4492	4387,1	-	-	-	-	-	104,9
2009	4997,4	4767,4	-	-	-	65,8	-	164,2

Таблиця 3

Витрати на виконання наукових та науково-технічних робіт в галузі фізичного виховання та спорту, (тис. грн.)

	Всього		Внутрішні витрати										Витрати на дослідження і розробки виконані співвиконавцями	
			внутрішні поточні витрати						капітальні витрати		в т.ч. устаткування			
	витрати на оплату праці		матеріальні витрати		інші поточні витрати									
	2008 р.	2009 р.	2008 р.	2009 р.	2008 р.	2009 р.	2008 р.	2009 р.	2008 р.	2009 р.	2008 р.	2009 р.		
Витрати тис.грн.	4586,4	4997,4	3374,4	3426,1	181,1	75,7	936,4	1475,3	-	20,3	-	20,3	94,4	-

З таблиці 2 бачимо, що основним джерелом фінансування робіт в галузі фізичного виховання та спорту є держбюджет, у 2009 році 65,8 тис.грн. витрачено за рахунок приватного сектору України (підприємств, організацій). Що є вперше та характеризує зацікавленість приватного сектору у розвитку цієї галузі. Наведемо дані стосовно фінансування робіт в галузі фізичного виховання та спорту на рис.1, за даними [5, с.78] (тис. грн)

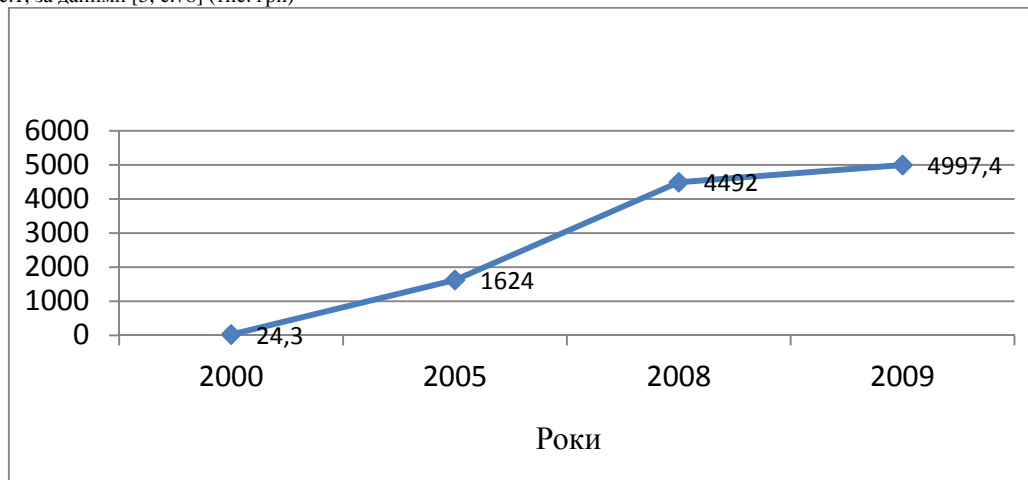

Рисунок 2.1 - Фінансування наукових та науково-технічних робіт в галузі фізичного виховання та спорту, (тис. грн.)

Основні дослідження є прикладними, однак частка фундаментальних досліджень зростає.

Наведемо дані щодо внутрішніх поточних витрат на наукові та науково-технічні роботи, виконані власними силами наукових організацій в галузі фізичного виховання та спорту (тис. грн.), табл.4

Таблиця 4

Внутрішні поточні витрати на наукові та науково-технічні роботи, виконані власними силами наукових організацій в галузі фізичного виховання та спорту (тис. грн.)

Роки	Всього	У тому числі			
		фундаментальні дослідження	прикладні дослідження	науково-технічні розробки	науково-технічні послуги
2000	24,3	-	24,3	-	-
2005	1584,2	255,4	1328,8	-	-
2008	4492	1264,6	3227,4	-	-
2009	4977,1	1624,6	3352,5	-	-

Проаналізуємо динаміку внутрішніх поточних витрат на наукові та науково-технічні роботи, виконані власними силами наукових організацій в галузі фізичного виховання та спорту (рис. 2) за даними [5,6]

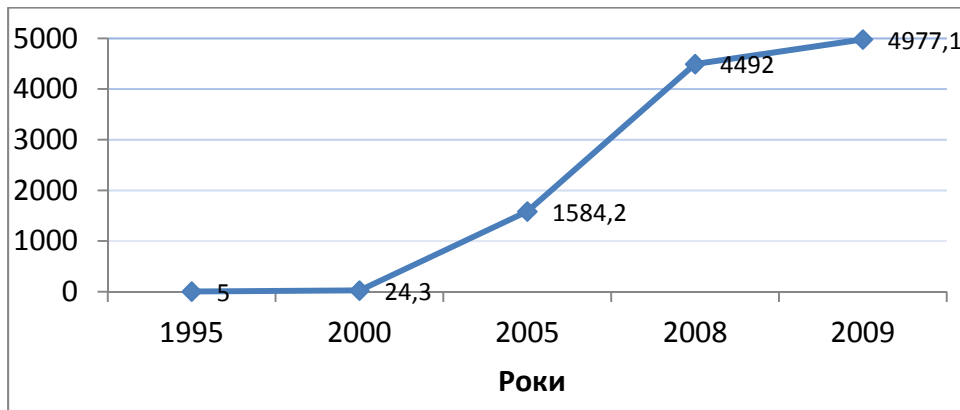

Рисунок 2 - Внутрішні поточні витрати на наукові та науково-технічні роботи, виконані власними силами наукових організацій в галузі фізичного виховання та спорту (тис. грн.)

Аналіз статистики щодо кількості виконаних наукових та науково-технічних робіт та кількості друкованих робіт в галузі фізичного виховання та спорту, довів що кількість друкованих робіт з фізичного виховання та спорту зростає, тобто зростає кількість монографій, підручників, навчальних посібників та статей у наукових журналах.

Становлення ринкових відносин сприяє збільшенню внутрішніх поточних витрат на наукові та науково-технічні роботи, виконані власними силами наукових організацій в галузі фізичного виховання та спорту завдяки скороченню державного фінансування цього напрямку соціального розвитку. З 2009 року в порівнянні з 1995 роком ці витрати збільшено у 995 разів.

Україна високе значення спорту в інноваційних економічних процесах. Для того, щоб нові технології, дослідно-конструкторські розробки і інші атрибути науково-технічного прогресу увпровадилися в господарську практику, необхідні їх всебічні випробування. Саме у спортивних змаганнях, в екстремальних умовах, виявляються кращі якості нових розробок, їх зручність, економічність і інші експлуатаційні характеристики. В той же час в граничних режимах роботи виявляються і слабкі сторони тих або інших матеріалів або компонентів конструкцій, стають яснішими можливі шляхи усунення недоліків і напряду перспективній модернізації виробів.

Високі вимоги спортсменів привели до створення надлегких гоночних велосипедів з композитних матеріалів, новим технологіям створення спортивного взуття, тканин, захисних окулярів, шоломів, ковзанів, лиж, а також багатьох інших виробів.

Особливої уваги заслуговує інноваційна політика в галузі фізичної культури та спорту, заснована на взаємодії бізнесу, влади та суспільства при реалізації спортивних проєктів. Вагомість інноваційних управлінських проєктів в сучасних умовах доведена світовою практикою. Так, опитування проведені IBM Global GEO Study останніх років, засвідчують те, що спрямованість інновацій на бізнес-процеси є більш результативною, ніж інновації в продукти, товари та ринки. При цьому за результатами тих же досліджень втримання розвитку інновацій виникає на підставі відсутності або невідповідності рівня організаційної культури.

Необхідно визначити, що механізм розвитку інноваційної діяльності в сфері фізичної культури та спорту включає сукупність методів розвитку інноваційного потенціалу. Побудова результативного механізму функціонування соціально-економічної системи можлива лише за умов науково-обґрунтованої системи методів розвитку, функціонування, регулювання. Основні методи розвитку сфери фізичної культури та спорту повинні полягати в плануванні, економічному регулюванні, правовому забезпеченні, соціальному, державному та психологічному регулюванні. Ці методи теж взаємопов'язані, в деяких випадках інструменти можуть перетинатися, однак їх необхідно розкрити з метою результативної реалізації.

1. Методи планування. Включають групу методів, які передбачають проведення планово-дослідницьких робіт, що передують розвитку сфери фізичної культури та спорту. Це стосується економіки, політології, соціології, психології та безпосередньо фізичного виховання та спорту. Необхідно об'єднати зусилля фахівців різних галузей для побудови ефективної та результативної галузі фізичної культури та спорту.

Завдяки реалізації методів даної групи розвиток певних видів спорту, напрямів фізкультурно-оздоровчої роботи, заходів щодо заохочення до занять спортом, реалізації програми оздоровлення нації тощо. Так, наявністю державної підтримки розвитку молодіжного спорту стимулюється реалізація заходів щодо впровадження секцій у навчальних закладах.

2. Методи адміністративного державного регулювання. Правильне розуміння методів державного регулювання сфери ФКіС можливе на підставі у зв'язку з функціями державного регулювання. На розвиток сфери фізичної культури та спорту впливають шляхом дотримання законодавчих і нормативних актів, що стосуються цієї сфери. Співіснування методів державного та ринкового регулювання є необхідною складовою гармонійного соціально-економічного розвитку. Ринкові механізми не в змозі без впливу держави подолати негативні соціальні явища (бідність, інфляція, соціальна несправедливість тощо). Державне регулювання галузі ФКіС повинно включати методи заохочення, переконання та адміністративні методи. Переконання на думку В.Авер'янова охоплює основну групу методів діяльності держави, що має проводити роботу з формування суспільної свідомості, переконання населення в обґрунтованості та необхідності встановлених в країні правил. Переконання є заходом щодо попередження правопорушень, зміцнення дисципліни [7, с.299]. До методів державного регулювання можливо віднести наступні:

- визначення на конкурсних засадах грантів для проведення наукових досліджень з проблем розвитку фізичної культури та спорту;
- організація тендеру щодо виробництва та (або) поставок спортивних споруд до державних спортивних та навчальних закладів;
- заохочення (моральне або матеріальне), це подяка, нагорода почесним званням, медаллю, грошові премії, путівки, поліпшення житлових умов кращим спортсменам;
- організація заходів (конференцій, презентацій, зборів, семінарів, лекцій) які пов'язані з спортом та фізичним вихованням;
- стимулювання праці персоналу у фізкультурно-оздоровчих закладах; удосконалення умов оплати праці та ін.).

3. Методи економічного регулювання – це система прийомів і способів прямого впливу на суспільно-господарський розвиток з дотриманням вимог економічних законів за певних товарно-грошових відносин і з використанням інших економічних важелів задля створення умов, що забезпечують високі економічні результати [8, с.105]. За допомогою методів даної групи стимулюється розвиток усіх видів спорту, регулюється недавня певних товарів, які забезпечують функціонування цієї сфери: технологій виробництва спортивної продукції, спортивних послуг-інновацій, використання пільгових місць у приватних закладах, пропагандування масового спорту.

Економічні методи регулювання в порівнянні з адміністративного державного регулювання передбачають значно вищий рівень саморегулювання діяльності суб'єктів сфери фізичної культури та спорту.

4. Правові методи.

- Правове регламентування (вдосконалення законодавчої бази).
- Методи адміністративних санкцій та регламентацій .

- Система стандартів.

5. Соціального регулювання.

Наприклад популяризація та поширення серед населення країни йоги.

Вплив на свідомість суспільства через відомих діячів кінематографу, культури або політики.

Зведемо основні методи регулювання розвитку сфери фізичної культури та спорту в табл. 5

Таблиця 5

Система методів регулювання розвитком сфери фізичної культури та спорту

Планування	Адміністративного регулювання	Економічного регулювання	Соціального регулювання	Правові
Планування розвитку сфери фізичної культури і спорту	Заохочення щодо населення занять спорту	Заохочення розвитку соціально справедливої системи	Суспільні рухи	Правове регламентування обов'язкових та добровільних заходів у сфері фізичної культури і спорту
Формування держзамовлень спортивного напрямку у приватних структурах	Організація заходів щодо об'єднання зусиль приватно-державного партнерства	Система пільг і податків у сфері фізичної культури і спорту	Демократичні інститути	Адміністративні санкції
Приватизація спортивних об'єктів та реструктуризація економіки	Стимулювання приватного сектору	Заохочення інновацій, меценатства та спонсорства	Вплив на свідомість суспільства та власників капіталу через відомих діячів кінематографу, культури або політики	Система стандартів у сфері фізичної культури і спорту

Таким чином, можливо зробити висновок, що сучасний етап соціально-економічного розвитку має потребу у розвитку економіки та управління сфери фізичної культури та спорту на основі соціальних інновацій, це обґрунтовано недосконалістю механізмів впливу на підвищення ефективності спортивної галузі. Фінансові труднощі перехідного періоду наклали свої негативний відбиток на всю систему фізкультурно-спортивних відносин в Україні. В роботі запропоновано науково-методичні підходи регулювання розвитком сфери фізичної культури та спорту, у вигляді взаємо узгодженої системи методів: планування розвитку та організація НДР, формування держзамовлень, приватизації об'єктів; адміністративне регулювання – організації заходів, заохочення та стимулювання щодо занять спортом; економічне регулювання – система пільг і податків, заохочення інновацій, меценатства та спонсорства; методи соціального та правового регулювання, що які комплексно впливатимуть на розвиток сфери фізичної культури та спорту з урахуванням мінливості економіки.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

- 1.Мартякова Е.В. Методологические основы инновационного регулирования социального развития / Е.В. Мартякова // Демография та соціальна політика. – 2008. - №1 – С.63-74.
2. Мартякова Е.В. Маркетинговые технологии инновационных социальных программ благотворительных организаций. / Е.В. Мартякова, Е.Ю. Ткаченко. // Культура народов Причерноморья. – 2007. - № 22. – С.38.
- 3.Орлова Н.С. Шляхи удосконалення інноваційної діяльності в корпоративному секторі/ Н.С. Орлова // Державотворчі процеси і соціально-економічні моделі розвитку України на сучасному етапі: Збірник наукових статей: В 2-х т. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, ЛТД». - 2007. – С.69-73.
4. Чумаченко Н.Г. (академік НАН України, радник Президіуму НАН України) К проблеме сочетания государственного регулирования и рыночной саморегуляции // Экономика Украины. - 2006. - № 8. - С. 79-81.
5. Наукова та інноваційна діяльність в Україні 2009. Статистичний збірник. Державний комітет статистики України, 2010. – 338с.
6. Проект Закону про Державний бюджет України на 2011 рік [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=39205
7. Адміністративне право України/ [Ю.П. Битяк, В.М. Гарашук, О.В. Дьяченко та ін.; За ред. Ю.П. Битяка]. – К., 2006. – 544с.
8. Маркетинг і менеджмент інноваційного розвитку: монографія/ За заг. ред. д.е.н., проф. С.М. Ілляшенка. – Суми: Університетська книга, 2006. – 728с.

УДК 330.341

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЯК УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Ніколаєнко А.І., аспірант, Донецький інститут економіки промисловості НАН України (Україна)

Ніколаєнко А.І. Теоретичні засади формування національної інноваційної системи як умови забезпечення стійкого зростання економіки України.

В статті обґрунтовано авторський підхід до визначення та структури національної інноваційної системи, запропоновано модель національної інноваційної системи, яка включає такі сектори: державний, підприємницький, науково-освітній, інфраструктурний, сектор споживачів, усіх її суб'єктів та систему відносин, що їх об'єднує. Визначені об'єкти національної інноваційної системи, в ролі яких виступають: знання, ноу-хау, інновації у фізичному та інформаційному розумінні, що створюються й використовуються з метою отримання прибутку або іншого ефекту. Вони можуть бути втілені в наукові розробки, ліцензії, патенти, промислові зразки – все, що складає об'єкти інтелектуальної власності. Функціонування національної інноваційної системи здійснюється як в ринковому, так і неринковому середовищі. Найважливішим структурним елементом національної інноваційної системи є система економічних, технологічних, організаційно-управлінських відносин, що виникають між усіма суб'єктами в процесі інноваційної діяльності. Проаналізовано проблеми низького рівня розвитку інноваційних процесів в Україні та визначено базові умови формування ефективної національної інноваційної системи.

Ключові слова: інновації, інноваційна політика, інноваційний продукт, конкурентоспроможність.

Ніколаєнко А.И. Теоретические основы формирования национальной инновационной системы как условие обеспечения устойчивого роста экономики Украины.

В статье обоснован авторский подход к определению и структуре национальной инновационной системы, предложена модель национальной инновационной системы, которая включает следующие секторы: государственный, предпринимательский, научно-образовательный, инфраструктурный, сектор потребителей, всех ее субъектов и систему отношений, которые объединяет. Определены